

Sygn. akt II Ka 286/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	p. o. sekr. sąd. Olga Wojtczuk

przy udziale Prokuratora Leszka Skorupskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2022 r.

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 30 grudnia 2021 r. sygn. akt II K 915/21

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego P. K. na rzecz Skarbu Państwa 50 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 286/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 grudnia 2021 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 915/21;

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	rażąca niewspółmierność wymierzonego oskarżonemu środka karnego, poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 4 lat w sytuacji, gdy jego dotychczasowa niekaralność, posiadanie rodziny na utrzymaniu, a także prowadzona działalność gospodarcza i wykonywana praca dodatkowa uzasadniają orzeczenie wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, z wyłączeniem kategorii C+E;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

	<p>Podniesiony zarzut okazał się pozbawiony zasadności i nie zasłużyły na uznanie Sądu Okręgowego.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zarówno orzeczone względem P. K. kara, jak i środki karne nie nosiły cech rażącej niewspółmierności, a tylko tego rodzaju niewspółmierność mogłaby</p>
--	--

powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego. Przesłanka rażącej niewspółmierności kary (analogicznie – środków karnych i środków kompensacyjnych) jest spełniona tylko wówczas, jeżeli z punktu widzenia nie tylko oskarżonego czy jego obrońcy, ale i ogółu społeczeństwa, te jawią się jako niesprawiedliwe, zbyt drastyczne, przynoszące nadmierną dolegliwość. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż rozstrzygnięcie w przedmiocie kary i środków karnych dotychczas ukształtowane nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmiernym, czyli niewspółmiernym w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza zatem znaczną dysproporcję między karą zastosowaną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. Tymczasem, ferując rozstrzygnięcie w zakresie kary i środka karnego Sąd pierwszej instancji uwzględnił wszystkie ustawowe dyrektywy płynące z treści stosownych przepisów karnomaterialnych, właściwie zważył stopień winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, bacząc jednocześnie na wszelkie okoliczności dotyczące stricte osoby sprawcy oraz jego możliwości finansowych – co wyartykułowano w stosownej części pisemnych motywów do zaskarżonego orzeczenia.

W tym miejscu przypomnieć wypada jak poważny problem stanowią aktualnie na drogach nietrzeźwi kierowcy. W ostatnich latach tego typu patologiczne zachowania mnożyły się, doprowadzając do coraz to większej ilości, znamienych w swych skutkach, wypadków. Oczywiście, tym razem do takiego zdarzenia nie doszło, ale najpewniej tylko dlatego, że zachowanie oskarżonego zostało dość szybko udaremnione przez funkcjonariuszy Policji. Z tego względu faktu, iż na gruncie przedmiotowej sprawy tak naprawdę nie wystąpiły negatywne skutki nieodpowiedzialnego zachowania P. K. absolutnie nie należało pochylić się jako zasługi samego zainteresowanego, a raczej rozpatrywać w kategoriach pomyślności losu. Tak czy inaczej, bez wątpienia osoba świadoma i dorosła winna zdawać sobie sprawę z niezwykle realnych możliwych konsekwencji jazdy pod wpływem alkoholu, zwłaszcza gdy problem ten w ostatnim czasie został nagłośniony na tak dużą skalę. Jednocześnie,

w ocenie Sądu Okręgowego dla niemal każdego oczywistym jest również i to, że zdolności do bezkolizyjnego, bezpiecznego prowadzenia pojazdu ulegają znacznej deformacji już wskutek spożycia niewielkiej ilości alkoholu, zaś wraz z wzrostem jego stężenia we krwi niemalże całkowicie zanikają. Z tych wszystkich względów zachowania tego rodzaju winny być piętnowane nie tylko w powszechnym odbiorze, ale także spotykać się z odpowiednią reakcją karną. Nietrzeźwy kierowca niewątpliwie stanowi zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a zdrowie i życie człowieka są wartościami najwyższymi, które bezwzględnie należy chronić.

W ocenie Sądu Okręgowego czteroletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych spełni swoje ustawowe cele, zwłaszcza w zakresie prewencji ogólnej. Nie należy bowiem ignorować, iż istotą omawianej regulacji jest właśnie czasowe wyeliminowanie z obszaru dróg publicznych stwarzających realne i poważne niebezpieczeństwo (i to tak dla zdrowia i życia ludzkiego jak i napotkanego mienia) nietrzeźwych kierowców. Spoglądając na ten aspekt w tym świetle zastosowanie konstrukcji zaproponowanej przez autora apelacji jawiłoby się jak co najmniej zdumiewające. Poniekąd formułowałoby bowiem dość wątpliwą tezę, jakoby nietrzeźwy kierowca prowadzący samochód osobowy był na tyle groźny, że należałoby go wykluczyć z przestrzeni drogowej, a już ten sam kierowca jadący samochodem ciężarowym z naczepą bądź bez niej groźny w ogóle by nie był. Rzecz jasna, Sąd Okręgowy rozumie, iż wyłączenie spod orzeczonego zakazu kategorii pojazdów C oraz C + E umożliwiłoby podsądnemu dalsze wykonywanie pracy dodatkowej, jednakże nie może to stanowić wystarczającej podstawy przemawiającej za przyjęciem postulowanego rozwiązania, bowiem interes oskarżonego nie może przewyższać szeroko pojmowanego dobra ogółu. Należy zauważyć, że oskarżony może wykonywać swój dotychczasowy zawód – mechanik samochodowy oraz prowadzić działalność gospodarczą. Nie jest więc całkowicie pozbawiony źródła dochodu. Żona oskarżonego pracuje i otrzymuje wynagrodzenie porównywalne w dochodem oskarżonego (k.15). Poza tym, naczelnym założeniem środka karnego jest sprawienie sprawcy dolegliwości na tyle odczuwalnej, że w przyszłości powstrzyma go to od podejmowania działań sprzecznych z prawem. Oskarżony jechał samochodem osobowym tuż po upływie krótkiego czasu od spożycia alkoholu w

	<p>postaci wódki i znajdował się w znacznym stanie nietrzeźwości, a jego sposób zachowania na drodze spowodował podjęcie interwencji przez funkcjonariuszy policji. Trudno w odniesieniu do takich ustaleń uznać, że istnieją przesłanki do umożliwienia oskarżonemu poruszania się samochodami ciężarowymi wraz z naczepą.</p> <p>Zamykając tę część rozważań dodać nadto należy, iż Sąd Okręgowy w zupełności podzielił zapatrywania Sądu niższego rzędu co do wysokości orzeczonego świadczenia pieniężnego będącego dolną granicą jego wysokości.</p>
Wniosek	
wniosek oskarżonego o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu środka karnego prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z wyłączeniem kategorii C, C+E;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezzasadności wywiedzionego zarzutu, na uwzględnienie nie zasłużył wniosek apelacyjny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 grudnia 2021 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 915/21;	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionego zarzutu i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk i art. 11 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych

(Dz. U. z 2013 roku, poz.1247). Oskarżony jest osobą młodą, posiada zawód oraz majątek ruchomy, ma więc możliwości uregulowania należności sądowych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 grudnia 2021r. sygn. akt II K 915/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------